

Tilfælde kommet til begge Resultater, i andre Lun til eet af dem. Jeg troer ikke, at det i det foreliggende Tilfælde let kan vides, hvilket Resultat man vil komme til; men, da dette Tilfælde, som det fra flere Sider er fremhævet, er nyt og tilsyneladende noget formløst, saa kunde der vel være Anledning til at udsætte Anerkjendelsen af Valget, for at faae de tilbørlige Dplysninger tilvelebragte.

G. Winther: Det forekommer mig virkeligt, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har villet bestaae os den Ret, som ifølge Grundloven tilkommer os, til at bedømme Gyldigheden af Valgene til Folkethinget. Han har her villet formenne os at gjøre Indsigelse paa Lovens Begne, idet han siger: „her bør ingen Indsigelse komme, naar den ikke kommer paa Valgerne's Begne“; men jeg kan paa ingen Maade indromme ham, at det er rigtigt; thi jeg troer, at enhver Folkethingsmand har Ret til at tale et Ord med, om hvorvidt det Valg, der foreligger til Afgjorelse, kan ansees for gyldigt eller ikke. Naar han har opdaget, at der er foregaaet Uregelmæssigheder, som ikke paa nogen anden Maade kan komme under Dmtale i det afgjorende Dieblit, saa troer jeg, at det ligefrem er hans Pligt at bringe dem under Dmtale. Man har sagt, at der ikke er indløbet nogen Klage fra denne Valgfreds; men jeg vil spørge om, hvormange Dage er det da siden Valget foregik? Er det let gjort, at faae en saadan Klage tilvelebragt fra vedkommende Valgeres Side, selv om de kunde have Lust dertil? Jeg skal ikke indlade mig paa at forsvare Valgerne; det er mig ligegyldigt, enten Valgerne i saa Henseende ville føre Klage eller ikke, men jeg fører Klage her som Medlem af Folkethinget, fordi det er en Sag, som skal afgjores af Folkethinget og ikke af nogen Anden. Den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at der ved dette Valg ikke var fremkommet Spor af Noget, som kunde kaldes Uregelmæssigheder; men den ærede Minister har dog oplyst os om, at der ved den første Foretagelse af Valget fra flere Sognes Side er indkommet Anker over, at Bekjendtgjørelsen ikke har fundet Sted i rette Tid. Jeg skal derefter gjøre opmærksom paa,

hvad det var for en Paragraph og Bestemmelse, man ikke havde opsydt; det var nemlig Valglovens § 28, som siger, at Bekjendtgjørelsen skal foregaae ved Kirkestevne de to sidste Søndage før Valget. Denne Bestemmelse er en saadan, som Thinget med en vis Nøiesenhed maa overholde; thi den er bleven indsat der af selve Thinget, uden fra først af at have været tilstede i Regjeringsudkastet. Efter en langvarig Debat blev det vedtaget at skulde være saaledes, og det vil derfor ikke kunne siges, at Valget var velbekjendt overalt, naar det ikke var bekjendtgjort de to sidste Søndage før Valgdagen. Jeg skal forøvrigt gjøre den Bemærkning, da det forekommer mig, at et Par ærede Talere have givet det Udseende af, som om her var Tale om at ville forhindre Valget af bestemte Personer, at jeg har stillet min Interpellation længe før det Valg blev foretaget, hvorom Talen er, saa at her fra min Side ikke kan være Tale om noget personligt Hensyn, noget Forsøg paa at ville castere Valget, fordi det var faldet paa en vis Mand. Dette er en Bemærkning, som jeg troer at skylde mig selv, i Modsætning til de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Andre. Jeg haaber, at Enhver, hvem det er om at gjøre, at Valgbestyrelserne ikke skulde skatte og valte, som de ville, med Valgene, vil stemme for, at denne Sag bliver noie undersøgt. Her er flere Ting ved denne Sag, som bør undersøges, end den, jeg her har bragt paa Bane, idet der ogsaa her havde været Grund til at undersøge, hvad Aarsagen er til, at dette Valg har været saa længe udsat, inden det første Gang blev ansat. Det er en Ting, som vedkommer Valgbestyrelsen, og jeg har allerede tidligere yttret, at, naar vi fik de Dplysninger, som jeg havde haabet, at den ærede Minister vilde give os ved den Interpellation, som jeg har tilladt mig at stille, saa skulde det vise sig, om der ikke var Anledning til at tage Valgbestyrelsens Forhold baade med Hensyn til det første og andet Valg under noie Overveielse.

Monrad: Det forholder sig ikke ganske rigtigt, naar den ærede sidste Taler bemærkede, at der ikke i det af Regjeringen forelagte Udskast til Valgloven var omtalt, at Valgene skulde bekjendtgjøres ved „Kirkestevne“; det